

θαῖν' ἀπὸ γκαβό, πρὸ πολλὸν γκαβός γίνεται π' αὐτόν (συνών. μετὴν προηγουμ.) αὐτόθ. β) Μωρός, ἀνόητος Εὐβ. (Ἀετ. Γραμπ. Κάρυστ.) γ) Πονηρός, κακὸς Μακεδ. (Βρία Λόφ. Μοσχοπόταμ.): Εἰβ' ἰουῖτους γινῖν τῶν γκαβός Λόφ. Γκαβός ἄθρουπους ἢ ἀφέντ'ς ἢ Λιφτέρ'ς Μοσχοπόταμ. Τ' ἀσβέλ' εἰβ' τοῦ γκαβότιου ζούζ'λου (ἀσβέλ' = τὸ ζῶν ἀσβός, ζούζ'λου = ζῶν) Μακεδ. (Βρία). δ) Ἐπὶ κτισμάτων, σκοτεινὸς λόγῳ ἐλλείψεως θυρῶν καὶ παραθύρων Θεσσ. (Ἀετόλοφ.): Νὰ βάλομε θυρὰ παραθύρα! Γκαβό θά 'νι τοῦ σπῖτ'; 4) Ἐπὶ ὑφάσματος, ὁ ἔχων ἐρυθρὰς καὶ μαύρας ραβδώσεις Μακεδ. (Χαλκιδ.): Γαβός ἀλατζᾶς.

β) Οὐσ. 1) Ἀρσεν. γκαβός ὁ, ὄν. παιδιᾶς, ἡ ὁποία παίζεται ὡς ἐξῆς: Δύο παιδιὰ, τὸ ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει δεμένους διὰ μανδηλίου τοὺς ὀφθαλμούς, κρατοῦν τὸ ἄκρον σχοινοῦ προσδεδεμένου εἰς πάσσαλον. Ὁ τυφλὸς παίκτης ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν ἤχον τοῦ κροτάλου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ σύντροφός του, καὶ προσπαθεῖ νὰ κτυπήσῃ τινὰ τῶν ἄλλων συμπαικτῶν τῶν κινουμένων περὶ αὐτόν. Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ.ά.): Παίζουμι τοῦ γκαβό; Ζαγόρ. Συνών. τυφλόμυγα, τυφλόπαννα, τυφλόπαννι. β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, βακαλᾶος ἀλίπαστος Θεσσ. (Δρακότρ.) 2) Θηλ. γκαβή, εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν παικτῶν, κτύπημα διδόμενον διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ ξύλου εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ προξενήσῃ πληγὴν Ἡπ. (Κόνιτς.) Θεσσ. (Δρακότρ.): Θὰ μανένης γκαβιές (θὰ μαζέψης ξυλιές).

β) Εἶδος χαρτοπαιγνίου κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ παίζοντες λαμβάνουν ἐναλλάξ ἀνὰ ἓν παιγνιόχαρτον ἐκ τοῦ σωροῦ τῶν 52 τῆς δεσμίδος, ὑπολογίζοντες τοὺς βαθμούς ὡς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν.) γ) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, δεσμὶς παιγνιοχάρτων Θεσσ. (Δρακότρ.): Φρ. Μπραχαλίζου γκαβή (χαρτοπαίζω). δ) Ὁπὴ εἰς μαλλίνην κάλτσαν Μακεδ. (Γαλατ.): "Εἴχ' τρανὴ γκαβιά. 3) Κατὰ πληθ., οἱ ὀφθαλμοί, ὑβριστικῶς, χλευαστικῶς Εὐβ. ("Ἀκρ. Αὐλωνάρ. Στρόπον. κ.ά.) Θεσσ. (Νερόμυλ.) Θράκ. (Ὀρτάκ. Τσακίλ. κ.ά.) κ.ά.: Εἶνι γαλανὰ τὰ γκαβά μ' κὶ δὲ δέχονται φῶς Νερόμυλ. "Ανοίξε τὰ γαβά σ' Αὐλωνάρ. Ποῦ τὰ ἔχ'ς τὰ γκαβά σ' καὶ δὲ λέπ'ς; "Ἀκρ. "Αῖξε τὰ γαβά σ', νὰ μὴ σ' τ' ἀνοίξ'νε Τσακίλ. β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, τὰ «κουδαρίτικα», οἱ ἰχθύες Μακεδ. (Βλάστ. Σιάτ.) γ) Τὰ πρόβατα Θεσσ. (Γερακάρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Βροντ. Γαλάτ. Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ.): Σῦρι 'ς τὰ γκαβά νὰ τὰ βουσκῇς Γήλοφ. Ποῦ πᾶς; — 'Σ τὰ γκαβά αὐτόθ. || Φρ. Σὰ γκαβά πααίν', μανλιούντι εὐκόλα (σὰν πρόβατα πηγαίνουν, εὐκόλα τὰ ξεγελάς) Γαλατ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαβός καὶ ὡς ὄν. ἵππου Μακεδ. (Θεσσαλον.) καὶ ὡς ἐπόν. Ἀθῆναι Μακεδ. (Πολύγυρ.) Πελοπ. (Κρέστεν. Ὀλυμπ. Πάτρ.), ὡς παρωνύμ. δὲ ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκαβός Ἀθῆν. Ἡπ. Μακεδ. (Βροντ. Κολινδρ. κ.ά.) Γαβός Σάμ. Γαιδός Σάμ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. 'Σ τοῦ Γκαβού Ἡπ. ("Ἀγναντ.) 'Σ τ' Γκαβού τ' Δέσ' Μακεδ. (Ἀρέθους.)

γκαβοσαῖτα ἡ, ἐνιαχ. γκαβουσαῖτα Θεσσ. (Μελιβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. σαῖτα.

Εἶδος μικροῦ ὄφεως, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰς λαϊκὰς ἀντιλήψεις εἶναι τυφλός.

γκαβοτάβανος ὁ, Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γαβουδάβανος Μακεδ. (Τριφύλλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τάβανος, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. δάβανος.

Τὸ ἔντομον ὄϊστρος. Πβ. τὸ ἀρχ. μύωψ. Συνών. ἀλο-γόμενιγα, βοιδόμενιγα.

γκαβοτηρῶ ἐνιαχ. γκαβοτηράου Πελοπ. (Γαργαλ.) γκαβοτηράου Πελοπ. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκαβός, καὶ τοῦ ρ. τηρῶ.

Κοιτάζω ὡς γκαβός, δηλ. μετ' ἡμικλειστον τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐνθ' ἄν.: Ἡ κακομοίρα, γκαβοτηράει Βερεστ.

γκαβότοπος ὁ, ἐνιαχ. γκαβότουπους Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γαβότουπους Μακεδ. (Βρία κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τόπος.

Κακός, δύσβατος τόπος ἐνθ' ἄν.: Δὲν ἤγλιπα διπ' κ' ἔπιστα ἢ κακομοίρ'ς σ' ἓνα γαβότουπου Βρία. Εἶνι διπ γκαβότουπους 'ς τοῦ ποντάμ' Γήλοφ.

γκαβοτυφλίτης ὁ, ἐνιαχ. γκαβοτυφλίτ'ς Μακεδ. (Βροντ. Κίτρ. Λόφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τυφλίτης.

Ὁ ὄφις τυφλῖνος ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γκαβόφιδος.

γκαβοτύχη ἡ, ἐνιαχ. γκαβουτύχ' Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. τύχη.

Ἡ κακοτυχία. Εἴχαμι γκαβουτύχ'!

γκαβούλιακας ἐπιθ. Εὐβ. ("Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κόνιτς. Μαργαρ. Τσαμαντ. κ.ά.) Μακεδ. (Βογατσ. Ζουπάν. Θεσσαλον. Λιμπίν. κ.ά.) Πελοπ. (Αἶγ. Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν.) Στερελλ. (Ἀράχ. κ.ά.) γαβούλιακας Ἡπ. (Ἰωάνν.) Λευκ. Σῦρ. (Ερμούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούλιακας. Πβ. ἀσπροούλλιακας, κουλό-ούλιακας, κουτσοούλιακας, κουφοούλιακας, στραβοούλιακας κ.τ.τ.

Χλευαστικῶς, ὑβριστικῶς, τυφλὸς εἰς μέγαν βαθμὸν κυριολ. ἢ μεταφ. ἐνθ' ἄν.: "Αῖξε τὰ στραβά σ', γκαβούλιακα! Εὐβ. ("Ἀκρ.)

γκαβοφέρνω Πελοπ. (Κλουτσινωχ. Κόρινθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ τοῦ ὅπ. ὡς β' συνθετ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 252. Εἴμαι ἐλαφρῶς ἀλλήθωρος ἐνθ' ἄν.

γκαβόφιδος τό, ἐνιαχ. γκαβόφιδου Μακεδ. (Δεσκάτ. Κοζ. Νάουσ.) γκαβόφ'δου Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Καρπερ. Κατάκαλ. Νάουσ. Τριφύλλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκαβός καὶ τοῦ οὐσ. φίδος.

1) Ὁ ὄφις τυφλῖνος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Καρπερ. Κατάκαλ. Κοζ. Νάουσ. Τριφύλλ. κ.ά.): "Αμα σὶ τσιμπήσ' τοῦ Σαββάτου τοῦ γκαβόφ'δου, πιθαῖν'ς Τριφύλλ. 2) Ὁ ὄφις Τύφλωψ ὁ σκωληκοειδής (Typhlops vermicularis) τῆς οἰκογ. τῶν Τυφλωπιδῶν (Typhlopidae) Μακεδ. (Δεσκάτ.) Συνών. γκαβοτυφλίτης, τυφλίτης, τυφλόφιδος, τυφλόμπουλαρο.

γκαβόχηνα ἡ, ἐνιαχ. γκαβόχ'να Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Τσαγκαρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.)

